

Cosmogonie en literaire filmkunst in Cendrars' *La Fin du monde filmée par l'ange N.D.*

De ontwikkeling van de stille film veranderde aan het begin van de 20ste eeuw de menselijke waarneming. Vele schrijvers beschouwden de camera dan ook als een nieuw esthetisch instrument dat het begrip van tijd en ruimte herdefinieerde. Net als de telescoop leek de camera een nieuw wereldbeeld te creëren. Door het gebruik van filmische effecten werd het immers plots mogelijk om de tijd terug te draaien en de wetten van zwaartekracht te tarten. In Blaise Cendrars' en Fernand Légers *La fin du Monde filmée par l'ange N.D.* (1919) leidde het gebruik van de camera wel tot een heel bijzonder resultaat. In dit experiment in woord en beeld werd de camera namelijk ingeschreven in een verhaal over het einde én de wederopstanding van de wereld.